

Dinsdag 21 februari 2012
Basiliek van Sint-Pieter
Homilie tijdens de Eucharistieviering

Broeders en zusters,

Na Sint-Paulus gisteren zijn we vandaag te gast bij Sint-Petrus. In een renbaan hier dichtbij stierf Petrus de marteldood. Zijn lichaam werd begraven in een kerkhof langs de berm van de Vaticaanse heuvel. Het was een zeer eenvoudig graf. Het bevindt zich onder het pauselijke hoofdaltaar en onder de koepel van de huidige basiliek. Zo indrukwekkend als deze basiliek geworden is, zo klein en eenvoudig was het graf waarin Petrus werd begraven. De eenvoudige visser uit Galilea eindigde zijn leven in Rome: als herder van een nog kleine christelijke gemeenschap en als een martelaar van het geloof.

Met Petrus staan we helemaal aan het begin van het openbaar optreden van Jezus. Petrus was één van de eerste leerlingen die Jezus langs het meer van Galilea aansprak om Hem te volgen. Het was zijn broer Andreas die hem bij Jezus bracht. De visser werd een volgeling en de volgeling werd later een apostel. Binnen de groep van de twaalf apostelen had Petrus een bijzondere taak. Dat had ongetwijfeld met zijn karakter te maken. Petrus moet een leidersfiguur geweest zijn, een durver en een volhouder. Wanneer de anderen bang waren of niet meer wisten wat te zeggen, keken ze naar hem. Toen Jezus op zekere dag aan zijn leerlingen vroeg “maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?”, was het Petrus die namens allen antwoordde: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de Levende God”. Petrus sprak zijn persoonlijk geloof uit en dat van de andere apostelen. Op deze geloofsbelijdenis staat de kerk gebouwd. Daarom kon Jezus aan Petrus antwoorden: “Gij zijt Petrus, en op deze steenrots zal Ik mijn kerk bouwen”. Petrus kreeg zijn bijzondere taak van Jezus. Omwille van zijn leiderscapaciteiten, ongetwijfeld, maar ook en vooral omwille van zijn geloof. Het geloof van Petrus en van de apostelen: dat is de vaste grondslag, de rots waarop de kerk gebouwd staat. Waarvoor bidden we in deze eucharistie bij het graf van Petrus? Misschien vooral hiervoor: dat wij mogen groeien in het geloof van Petrus, toen hij in onze naam aan Jezus antwoordde: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de Levende God”.

Na Petrus hebben anderen de leiding van de christelijke gemeenschap van Rome overgenomen en verder uitgebouwd. Samen vormen zij de lange lijst van de bisschoppen van Rome, tot en met paus Benedictus XVI. Als opvolger van Petrus is de paus niet enkel verantwoordelijk voor de plaatselijke kerkgemeenschap van Rome. Hij heeft een unieke taak in de wereldwijde kerkgemeenschap. Aan hem is de zorg toevertrouwd voor de eenheid onder alle plaatselijke kerken en onder alle gelovigen. Die eenheid is niet zozeer een zaak van

bestuur en macht, maar vooral van geloof en van liefde. De belangrijkste taak van de bisschop van Rome bestaat hierin: om ons geloof te sterken in Jezus, de Zoon van de Levende God, en om de liefdesband onder alle christelijke gemeenschappen te bewaren. In deze eucharistieviering bidden we voor paus Benedictus XVI, die vandaag de taak van Petrus vervult. We bidden dat hij ons mag blijven sterken en voorgaan in het geloof van de apostelen, samen met zijn medewerkers.

Wanneer de bisschop van Rome boven het graf van Petrus de eucharistie viert, vult deze basiliek zich met bisschoppen, priesters, religieuzen en gelovigen van alle landen en continenten. Rond het graf van Petrus en rond de opvolger van Petrus vinden christenen uit de hele wereld elkaar terug in gebed en vooral in de viering van de eucharistie. Door ons doopsel en vormsel behoren wij tot het ene lichaam, de ene kerkgemeenschap van Jezus Christus. Wij hebben broers en zussen uit alle landen en alle talen. Het kleine net dat Petrus als visser uitwierp in het meer van Galilea, is een wereldwijd netwerk geworden. Dat zie je in Rome. Hoezeer wij ook met onze eigen kerk en met ons eigen bisdom verbonden zijn, wij zijn een onderdeel van een groter geheel. Geen enkele kerkgemeenschap bestaat op zichzelf of voor zichzelf. Gelukkig maar. We zijn blij dat in onze groep bedevaarders enkele priesters en religieuzen aanwezig zijn die als missionaris of priester *fidei donum* in andere continenten gewerkt hebben of nog werken. Binnen de eenheid van de katholieke kerk, kunnen plaatselijke kerkgemeenschappen elkaars sterkte en elkaars zwakte delen. Deze basiliek is de meest aangewezen plaats om te bidden voor onze christelijke broeders en zusters wereldwijd. Voor velen van hen is christen-zijn of katholiek-zijn geen gemakkelijke keuze. We mogen hen vandaag in ons gebed opnemen. Tegelijk mogen we weten dat anderen in deze basiliek voor ons en voor onze kerkgemeenschap bidden. Hun gebed is voor ons een steun en een bemoediging, die we best kunnen gebruiken. Soms is het moeilijker te krijgen dan te geven.

Petrus was een visser. Jezus maakte van hem een herder. Het was tot Petrus dat Jezus zegde: “weid mijn lammeren, weid mijn schapen”. Het staat in grote letters, in het Latijn en in het Grieks, rondom de apsis van deze basiliek: “O pastor ecclesiae, tu omnes Christi pascis agnos et oves” (O herder van de kerk, gij weid alle lammeren en schapen van Christus). In deze eucharistieviering bidden we voor al wie in ons bisdom een pastorale taak uitoefent: bisschoppen, priesters, diakens, pastorale werkers en medewerkers, al wie in een groep of beweging instaat voor de christelijke inspiratie en samenhang. Wij bidden voor nieuwe en toegewijde herders in onze kerkgemeenschap. We bidden voor de seminaristen van ons bisdom en voor wie zich voorbereidt op een pastorale taak als diaken of pastorale werkster of werker. Geef ons, Heer, vissers die herders willen worden, goede herders zoals Petrus het is geweest.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen